

JOKO PINURBO
A kis guberáló

*A kis guberáló éjjelkor állított be,
 összeszedegette, amit szétszórva talált
 a padlón: a csend repeszeit, Hold-töredékeket,
 nadrág-foltot, sors-maradványt, álomszilánkokat.*

*Tréfás volt a kedve:
 „Ki kényszerít – kérdezte – ilyen nehéz időkben verset fabrikálni?
 Hajnalodik, s te még mindig nem alszol.
 Frissen ébredni mégiscsak kellemesebb!”*

*A fertőzött idővel elkevert
 szavak közt bogarászott:
 „Hé! – szóltam rá. – Hagyd békén a szavaimat!
 Egész éjszaka őket gyűjtöttem. Az enyéme!”*

Sértődötten fordított hátat, s eltűnt az álmomban.

Szilveszteri trombita

*Anyámmal sétáltam
 a forgatagos szilveszteri utcán.
 Apám otthon a naptár lapjait őrizte
 egyedül
 az utolsó pillanatig.*

*Trombitát találtam,
 szép lilát,
 az útszélen feküdt.
 De jó volna megszólaltatni, gondoltam,
 s megtörölgettem a ruhám szegélyével,
 bele-belefűjtam, de néma maradt.*

*Miért nem szól ez a trombita, kérdeztem anyámtól.
 Talán azért, fiam, mert naptárlapból készült.*